10/02/2023

Νέα σχέση της Ιεράς Συνόδου και των Ιερέων της Εκκλησίας της Ελλάδος

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

Η Ιεραρχία και η Διαρκής Ιερά Σύνοδος ασχολείται με θέματα που αφορούν στη διαχείριση της Εκκλησίας, οι ιερείς είναι εκείνοι οι οποίοι χτίζουν τις σχέσεις με το ποίμνιο, το λαό της Εκκλησίας, καταγράφουν τα καθημερινά προβλήματά του και καλούνται να τα διαχειριστούν.

Η Διαρκής Ιερά Σύνοδος αποφάσισε να χορηγήσει στον ιερό Σύνδεσμο Κληρικών γραφείο προκειμένου να ασκεί τα συνδικαλιστικά του καθήκοντα ενώ για πρώτη φορά μπαίνει σύνδεσμος με την Ιεραρχία, ένας Μητροπολίτης, ο **Κηφισίας κ. Κύριλλος.**

Παράλληλα και ο **Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμος** συναντάται σε τακτική βάση με τα μέλη του Συνδέσμου και αφουγκράζεται τα αιτήματά τους. Τη διοίκηση του Συνδέσμου είχε συναντήσει και στο περιθώριο της Ιεραρχίας τον Οκτώβριο του 2022, την αρχή του νέου έτους αλλά και στο περιθώριο της ΔΙΣ για το μήνα Φεβρουάριο.

Μάλιστα τον Οκτώβριο του 2022 ο Αρχιεπίσκοπος στην ομιλία του είχε αναφερθεί εκτενώς και στο ρόλο του **Ιερού Κλήρου** και πως έχει καθιερωθεί η μισθοδοσία του από την Πολιτεία.

Η **Διαρκής Ιερά Σύνοδος**, μέσω του τομέα Εκδόσεων της **Αποστολικής Διακονίας,** εξέδωσε έντυπο σε πέντε γλώσσες του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου, με τίτλο: «Η μισθοδοσία των κληρικών. Σχόλιο στον Νόμο 4957/2022».

Ολόκληρο το έντυπο μπορείτε να το κατεβάσετε από ΕΔΩ σε μορφή pdf.

Η **Ετήσια Γενική Συνέλευση** του **ΙΣΚΕ** η οποία πραγματοποιήθηκε εχθές στον **Άγιο Παντελεήμονα Αχαρνών** επαναβεβαίωσε την αγαστή συνεργασία του Συνδέσμου με την Ιερά Σύνοδο αλλά και με την Πολιτεία. Μάλιστα τα μέλη του Συνδέσμου αποφάσισαν να τιμήσουν τον Αρχιεπίσκοπο για τη φροντίδα του ανακυρήσοντάς τον επίτιμο μέλος τους. Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί το προσεχές διάστημα.

Τέλος σημειώνεται ότι τα νέα Γραφεία του **Ιερού Συνδέσμου Κληρικών Ελλάδος** βρίσκονται πλέον επί της οδού Ακαδημίας αρ. 95 – πλατεία Κάνιγγος (7ος όροφος) Τ.Κ. 10677 στο κέντρο των Αθηνών και η όποια επιστολική αλληλογραφία θα πρέπει να απευθύνεται στη νέα του διεύθυνση ή στην ταχυδρομική θυρίδα (Τ.Θ.: 8150 10210 ΑΘΗΝΑ).

Το κείμενο του εντύπου της Εκκλησίας της Ελλάδος για τον Ιερό Κλήρο που συνέγραψε ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμος.

Πρόλογος

ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΠΑΡΕΛΕΥΣΗ πολλῶν ἐτῶν, βρισκόμαστε στήν εὐχάριστη θέση νά ἔχει πλέον ψηφισθεῖ ἡ ἐπικαιροποίηση τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν κληρικῶν μέ τόν Ν. 4957/2022 γιά τή Μισθοδοσία τοῦ Κλήρου. Ἐπρόκειτο γιά μία ὑποχρέωση τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας πρός τούς κληρικούς τῆς πατρίδας μας. Τό ζήτημα τῆς «βελτίωσης τῆς καταστάσεως» τοῦ Κλήρου ἐξ ἄλλου τέθηκε ἀμέσως μετά τήν ἀπελευθέρωση τοῦ 1821, ἀλλά ποτέ δέν ὑλοποιήθηκε στήν πληρότητά του. Ἀντ' αὐτοῦ συνάντησε πολλά ἐμπόδια μέχρι σήμερα, ἄγνωστα σέ πολλούς, τά ὁποῖα περιέγραψα ἀναλυτικά μέσα στήν Εἰσήγησή μου στήν Ἱεραρχία τῆς 4ης Ὀκτωβρίου 2022. Ἡ μισθοδοσία τῶν κληρικῶν τέθηκε γιά πρώτη φορά στήν Ἐπαναστατική καί Ὀθωνική περίοδο, ὡς ἐλάχιστη ἀναγνώριση ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας γιά τή συμβολή τοῦ κλήρου στή διατήρηση τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως στά σχεδόν 400 χρόνια σκλαβιᾶς καί στήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821. Αὐτό τό ἱστορικό ἔκρινα σκόπιμο ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο νά κυκλοφορήσει εὐρύτερα, γιά τήν πληρέστερη ἐνημέρωση ὅσο τό δυνατόν περισσοτέρων ἀνθρώπων, ὥστε νά μήν παραπλανῶνται οἱ ἴδιοι ἀλλά καί νά μήν παραπλανοῦν τούς ἄλλους. Ἡ ψήφιση τοῦ προαναφερθέντος νόμου, πού ὑπῆρ ξε ἀποτέλεσμα συνεργασίας καί συμφωνίας τῶν δύο με – ρῶν, δείχνει πόσο ἀποτελεσματικό εἶναι ὅταν ἡ Ἐκκλησία καί ἡ Πολιτεία προσέρχονται σέ διάλογο μέ καλή διάθεση καί ἀμοιβαῖο σεβασμό. Ἡ ἀρχή τῆς συναλληλίας ἐξ ἄλλου εἶναι ἡ δοκιμασμένη λειτουργική ὁριοθέτηση τῶν σχέσεων Πολιτείας καί Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία γιά πρώτη φορά καταγράφεται κατά τήν ἐποχή τοῦ αὐτοκράτορα Ἰουστινιανοῦ. Σέ αὐτό τό πλαίσιο ὁριοθέτησης εἶναι δυνατή ἡ διευ – θέτηση καί ἡ ἐπίλυση χρονιζόντων προβλημάτων, ἀλλά 7 ΠΡΟΛΟΓΟΣ καί ἡ ὅποια ἀνάγκη ἀναθεώρησης καί ἀναπροσαρμογῆς τυχόν χρειασθεῖ. Ἡ ἀρχή τῆς συναλληλίας εἶναι μία δυναμική καί ὄχι στατική ὁριοθέτηση. Ὅταν αὐτή ἡ ἀρχή λειτουργεῖ, μόνο καλά ἀποτελέσματα μπορεῖ νά ἐπιφέρει.

ΨΗΦΙΣΘΗΚΑΝ ἀπό τήν Βουλή τῶν Ἑλλήνων μέ πρωτοβουλία τῆς Ὑπουργοῦ Παιδείας καί Θρησκευμάτων κ. Νίκης Κεραμέως καί μέ εὐρεῖα πολιτική συναίνεση τά ἄρθρα 347 καί 446 τοῦ νόμου 4957/2022 μέ τίτλο «Νέοι ὁρίζοντες στά Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικά Ἱδρύματα: Ἐνίσχυση τῆς ποιότητας, τῆς λειτουργικότητας καί τῆς σύνδεσης τῶν Α.Ε.Ι. μέ τήν κοινωνία καί λοιπές διατάξεις» (ΦΕΚ Α΄, 141/21-7-2022). Οἱ διατάξεις αὐτές ἐπέλυσαν τό ζήτημα τῶν ὀργα – νικῶν θέσεων τῶν διορισμένων κληρικῶν καί ἐπικαιροποίησαν τό καθεστώς τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐφημερίων. Τό διάταγμα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου πρέπει νά ἐκδοθεῖ ὁπωσδήποτε τό συντομότερο, εἰδάλλως ἡ τύχη τοῦ ψηφισθέντος νόμου θά εἶναι ἡ ἴδια μέ αὐτή τοῦ νόμου 536/1945. Ἐπειδή κάθε νόμος ἔχει τά ὑπέρ καί τά κατά του, ἀναμένουμε τήν ἔκδοση αὐτοῦ τοῦ Διατάγματος καί ἡ Δ.Ι.Σ. θά ἀσχοληθεῖ καί πάλι μέ τό θέμα αὐτό. Ἔχουμε ὅμως τήν ὑποχρέωση νά δημοσιεύσουμε ἕνα κείμενο πού θά μαρτυρεῖ καί στούς σημερινούς καί στούς αὐριανούς ἀντιρρησίες, ὅτι ἡ καταβολή τῆς μισθοδοσίας τοῦ Κράτους πρός τούς κληρικούς δέν εἶναι χάρισμα, ἀλλά ὑποχρέωση κρατική γιά τήν προσφορά τῶν κληρικῶν καί τήν ἐκπλήρωση τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Κράτους ἔναντι τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ὅπως αὐτό εἶχε δεσμευθεῖ. Τό κείμενο αὐτό νά γραφεῖ στά σημερινά Πρακτικά τῆς Ἱεραρχίας μας εἰς μαρτυρίαν συνεχῶς καί ἔχει ὡς ἑξῆς: Ὁ Πρόεδρος τῆς Γ΄ Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως στήν Ἐρμιόνη ἀπηύθυνε στίς 4 Μαρτίου 1827 ἔγγραφο πρός τούς Ἀρχιερεῖς Κορίνθου Κύριλ9 ΝΟΜΟΣ 4957/2022 ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΙΣΘΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ λο, Τριπόλεως Δανιήλ, Ρέοντος Διονύσιο, Ἀν δρού σης Ἰωσήφ καί Βρεσθένης

Θεοδώρητο καί τούς παρήγγειλε νά συντάξουν σχέδιο γιά τά «Ἐκκλησιαστικά»1 . Ἡ ὡς ἄνω ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπή συνέταξε Ἔκ – θεση, περιεκτική τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καί τῶν ἐντός τοῦ Βασιλείου Μοναστηρίων, ἐφ’ ᾗ καί σχέδιον διοργανισμοῦ, ἀφο – ρῶντος τήν βελτίωσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, παρά τῆς ἐπί τούτῳ διορισθείσης Ἐπιτροπῆς διά τοῦ ἀπό 15/27 Μαρτίου 1833 Βασιλικοῦ Διατάγματος. Τά μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, συναισθανόμενα τά βιώματα τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου Ἰωάννου Καποδίστρια γράφοντος «σκοπός τοῦ Ἔθνους καί τῆς Κυ – βερνήσεως εἶναι ἡ βελτίωσις τοῦ Κλήρου, ἡ ἐκκλησιαστική εὐνομία καί εὐταξία καί ἡ ἐπάρκεια τῶν ἀναγκαίων εἰς τούς λειτουργούς τοῦ Θεοῦ, ἵνα σχολάζοντες τῶν βιοτικῶν μεριμνῶν ἐνασχο λῶν – ται ἐπιμελέστερον περί τήν ὑπηρεσίαν τῶν θείων καί τήν τῶν ψυχῶν παιδαγωγίαν καί προστασίαν»2 , ἔγραψαν στήν ἔκθεσή τους:

Μεγαλειώτατε, {….} *Ἡ Ἑλλάς ἔχει, κατά τήν γνώμην μας, πόρον πλουσιώτατον εἰς διατροφήν τοῦ Κλήρου, τά κτήματα τῶν μοναστηρίων, καί αὐτά δέν εἶναι ὀλίγα. Ταῦτα, καλῶς διοικούμενα καί οἰκονομούμενα, θέλουσι παρέχει ὄχι μόνον ἄφθονα τά εἰς διατροφήν τοῦ Κλήρου, ἀλλά καί τά εἰς σύστασιν καί διατήρησιν. καί ἄλλων φιλανθρώπων καταστημάτων, καί εἰς τό ὁποῖον δίδομεν σχέδιον· διορίζομεν ποῦ καί πῶς νά ἐξοδεύωνται τά ἐκ τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων εἰσοδήματα, καταδαπανώμενα μέχρι τοῦδε ἀσκόπως καί ἀνωφελῶς. Ἀλλ’ ἐκτός τῶν κτημάτων τῶν μοναστηρίων ὑπάρχουν καί ἄλλα τῶν Ἐπι σκοπῶν· συμπεριλαμβάνονται καί ταῦτα εἰς τήν αὐτήν κατηγορίαν τῶν μοναστηριακῶν, καί μόνον τά τῆς Ἐκκλησίας ἀνήκοντα, ὡς μικρά, ἀφίνονται εἰς τάς κοινότητας πρός χρῆσιν τῶν Ἐκκλησιῶν καί τοῦ κλήρου αὐτῶν, καί ταῦτα οἰκονομοῦνται ἀμέσως παρά τῶν κοινοτήτων δι’ ἐπιτρόπων. Γιά ὅσους κατά καιρούς ἀμφισβήτησαν ἤ*

ἀμφισβητοῦν τό νόημα τῆς φράσεως «εἰς βελτίωσιν τοῦ Ἱερατείου» τοῦ ψηφίσματος τῆς Δ΄ Ἐθνοσυνελεύσεως στό Ἄργος, στίς 11 Ἰουλίου 1829, ὅτι δηλαδή δέν πρόκειται γιά μισθοδοσία τοῦ Κλήρου, γράφουμε τά ἑξῆς: Ι. Ἀπό τήν Ἐκκλησιαστική Γραμματεία ἀπεστάλη τό κατωτέρω ἔγγραφο ὑπογραφόμενο ἀπό τόν Σπ. Τρικούπη: «Κρίνομεν οὐσιωδέστατον νά συστήσωμεν εἰς τήν ἰδιαιτάτην φροντίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τά περί συστάσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, καθ' ὅσον ἀφορᾶ τά ἐκκλησιαστικά κτήματα, συμφώνως μέ τά εἰς τό Ψήφισμα τῆς ἐν Ἄργει ἐθνικῆς συνελεύσεως ἐνδιαλαμβανόμενα. Ἡ ἀνάγκη τῆς ταχείας συστάσεως τοῦ Ταμείου τούτου κρίνεται κατεπείγουσα, καθ' ὅσον, ἐκτός εἰς αὐτό ἀποκειμένης καταλλήλου τῶν Ἐπισκόπων προικοδοτήσεως καί τῆς μισθοδοσίας τοῦ κλήρου (συμφώνως μέ τά εἰς τό ἄρθρον τοῦ ἀπό 23 Ἰουλίου (4 Αὐγούστου) Βασιλικοῦ Διατάγματος διαλαμβανόμενα, τά σχολεῖα τοῦ Κράτους παραμεληθέντα τοσούτους ἤδη μῆνας δι' ἔλλειψιν χορηγίας διαρκοῦς, κινδυνεύουν νά παραλύσουν, καί ἡ δημόσιος ἐκπαίδευσις, ἀντικείμενον τόσον οὐσιῶδες περί τήν ἠθικήν τοῦ χριστιανοῦ μόρφωσιν, νά μείνῃ εἰς τήν ὁποίαν εὑρίσκεται μέχρι τοῦδε κατάστασιν»3 . ΙΙ. Σύστασις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου. Ἀκολούθησε ἡ ἀπό 12 Ὀκτωβρίου 1833 συνοδική ἑρμηνευτική ἐγκύκλιος «Πρός τούς κατά τήν ἐπικράτειαν Σεβ. Μητροπολίτας καί Ἐπισκόπους», πού κάνει λόγο γιά τό ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ «ἐξ οὗ θέλουσι μισθοδοτεῖσθαι οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἐπικρατείας καί οἱ ἄλλοι κληρικοί, καθώς καί οἱ διδάσκαλοι τῶν σχολείων καί θέλει συνίστασθαι καί διατηρεῖσθαι πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τήν Ἐκκλησίαν καί τήν παιδείαν θεοφιλές καί θεάρεστον»4 . Τό Ἐκκλησιαστικόν Ταμεῖον εἶναι ἀνεξάρτητον εἰ – δικόν ταμεῖον. Ἐν Ἀθήναις τῇ 13ῃ Δεκεμβρίου 1834 Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ἡ Ἀντιβασιλεία ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Πρόεδρος ΜΑΟΥΡΕΡ, ΕΪΔΕΚ

III. Διάταγμα συστάσεως ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου. Ἡ περιουσία τοῦ συστηθέντος ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου ἐμπιστεύεται εἰς τήν ἐπιστασίαν πεν ταμελοῦς ἐπιτροπῆς, τιθεμένης ὑπό τήν ἄμεσον διεύθυνσιν τῆς ἐπί τῶν ἐκκλησιαστικῶν καί τῆς παιδείας γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας. Ἐν Ἀθήναις τῇ 13ῃ Δεκεμβρίου 1834 Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ἡ Ἀντιβασιλεία ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Πρόεδρος ΜΑΟΥΡΕΡ, ΕΪΔΕΚ6

IV. Πρακτικά Συνεδριῶν*: Κατά τήν παράγραφο τρία τῶν πρακτικῶν τῆς ἑβδό μης συνεδρίας (26 Ἀπριλίου 1833) «ἐκρίθη ἐπάναγκες, οἱ μέν Ἐπίσκοποι νά μισθοδοτῶνται αὐτάρκως καί ἀναλόγως τοῦ χαρακτῆρος των κατ' εὐθεῖαν παρά τῆς Κυβερνήσεως ἀπό τῶν ἐπί τούτῳ προσδιορισθησομένων πόρων (ἔσοδα Μοναστηριακῆς περιουσίας), οἱ δέ πρεσβύτεροι, διάκονοι καί λοιποί ὑπηρέται τῶν ἐκκλησιῶν νά μισθοδοτῶνται κυρίως μέν παρά τῶν Κοινοτήτων (σημειωτέον ὅτι ἡ περιουσία τῶν ἐνοριῶν, τῶν ἐπισκοπῶν καί ἡ ἐνορία ὅλη περιῆλθε στήν διοίκηση καί κυριότητα τοῦ Δήμου ἤ 13 6. Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου Β΄, ἔνθ᾽ ἀν., σελ. 69 κ.ἑξ. Η ΜΙΣΘΟΔΟΣΙΑ ΤΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ τῆς Κοινότητος). Ὅταν δέ οἱ πόροι τῆς Κοινότητος δέν ἐξαρκοῦν, ἡ Κυβέρνησις νά ἀναπληροῖ τό ἐλλεῖ – πον ἀπό τῶν προειρημένων πόρων». Στά πρακτικά τῆς Η΄ συνεδρίας τῆς ἐπιτροπῆς (27 Ἀπριλίου 1833) διαβάζουμε: «Ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν τό περί μισθοδοσίας τοῦ κλήρου, κατά τήν τρίτην παράγραφον τῶν πρακτικῶν τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως, καί ἀπεφασίσθη, ὅτι πρέπει νά συστηθῇ εἰς ἑκάστην κοινότητα Ἐκκλησιαστικόν Ταμεῖον, διοικούμενον παρά τῶν ἐπί τούτῳ κατ' ἔτος ἐκλεγομένων ὑπό τῶν ἐνοριτῶν ἐπιτρόπων. Εἰς τό ταμεῖον τοῦτο θέλουν σύγκεισθαι τά ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τάς Ἐκκλησίας κτημάτων εἰσοδήματα (ἔσοδα ἐκκλησιαστικῆς ἤ*

ἐνοριακῆς περιουσίας). Ἀπό τό ταμεῖον τοῦτο θέλει διατηρεῖσθαι, ἐπισκευάζεσθαι καί καλλωπίζεται ὁ ναός, θέλουν μισθοδοτεῖσθαι οἱ ἐν αὐτῷ ὑπηρετοῦντες καί εἰ μέν περισσεύουσιν οἱ πόροι, θέλουσι ἐξοικονομεῖσθαι ἐξ αὐτῶν οἱ πτωχοί τῆς ἐνορίας, εἰ δέ ἐλλείπουσι, θέλουν ἀναπληροῦσθαι παρά τῆς Κυβερνήσεως κατά τήν Γ΄ παράγραφον τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως (ἐκ τοῦ ταμείου τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας)». Εἰς τά Πρακτικά τῆς Θ΄ συνεδρίας τῆς ἐπιτροπῆς (28 Ἀπριλίου 1833) διαβάζουμε: «Ἐλήφθησαν εἰς σκέψιν τά ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τό Γ΄ ἄρθρον τῶν πρακτικῶν τῆς Ζ΄ συνεδριάσεως, καί ἐθεωρήθη ἐπάναγκες τό νά συστηθῇ ἰδιαίτερον ταμεῖον ὑπό τήν ἄμεσον διαχείρισιν τῆς Κυβερνήσεως καί τήν ἐπιστασίαν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπί τούτῳ διοριζομένης. Τό ταμεῖον αὐτό θέλει ἐπαρκεῖ πρός μισθοδοσίαν τῶν Ἐπισκόπων, πρός ἀναπλήρωσιν τῶν δι' ἑκάστην κοινότητα ἀπαιτουμένων διά τό Ἐκκλησιαστικόν ἐξόδων πρός ἐκπαίδευσιν τοῦ Κλήρου, πρός οἰκοδο14 ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ Β΄ μήν Ἐκκλησιῶν, πρός σύστασιν φιλανθρωπικῶν καί κοινωφελῶν καταστημάτων, πρός περίθαλψιν καί διατροφήν πτωχῶν καί ἀπόρων καί ἁπλῶς εἰς πᾶν ὅ,τι θεοφιλές καί φιλάνθρωπον»7 . Στίς 1 (13) Ἰανουαρίου 1838 ἀνακοινώθηκε: Ἡ μέχρι τοῦδε δυνάμει τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος 1ης/13 Δεκεμβρίου 1834 ὑπάρχουσα ἐπιτροπή τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου διαλύεται. ΟΘΩΝ Ὁ ἐπί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καί τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Γραμματεύς τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ8 Μετά πενταετία, νέα ἀλλαγή γίνεται στήν διαχείριση τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου μέ τήν νομοθετική ρύθμιση «Περί μεταβάσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν εἰσοδημάτων εἰς τήν ἐπί τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν», μέ τήν διαβεβαίωση ὅμως ὅτι οἱ πόροι αὐτοί «νά χρησιμεύσωσι ἀποκλειστικῶς εἰς τήν βελτίωσιν τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καί τήν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29ῃ Ἀπριλίου 1843

ΟΘΩΝ

Ὁ ἐπί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καί τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Γραμματεύς Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ

Αὐτό σήμανε τό τέλος τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καί τοῦ ὁράματος τῆς βελτίωσης τῆς θέσεως τοῦ κλήρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Επίλογος

ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΑΥΤΟ τό ἀνάτυπο, ὁ καθένας μπορεῖ πλέον νά ἔχει εὔκολα πρόσβαση στίς ἀποφάσεις, τούς νόμους, τά διατάγματα καί τά πρακτικά τῆς Ὀθωνικῆς περιόδου, κι ἔτσι νά μήν παραπληροφορεῖται καί νά μήν παραπληροφορεῖ. Σέ αὐτά γίνεται ἐμφανές ὅτι συστάθηκε ἕνα Ἐκκλησιαστικό Ταμεῖο, σκοπός τοῦ ὁποίου ἦταν ἡ βελτίωση τῶν ἐκκλησιαστικῶν. Ἡ ὅποια βελτίωση τῶν ἐκκλησιαστικῶν προϋπέθετε καί τή μισθοδοσία τοῦ κλήρου. Ἔστω καί καθυστερημένα, τό γεγονός τῆς ἐπικαιροποίησης τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν κληρικῶν μας, βάσει τοῦ προαναφερθέντος Ν. 4957/2022, κλείνει ἕνα ζήτημα πού ἦταν ἐκκρεμές σχεδόν 200 χρόνια. Αὐτό ἀποτελεῖ σημαντικό βῆμα, πού πιστώνεται σέ ὅλους ὅσοι συνέβαλαν ὁ καθένας μέ τόν δικό του τρόπο, καί δημιουργεῖ ἐλπίδες ὅτι μπορεῖ στό ἐγγύς μέλλον νά λυθεῖ καί τό θέμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ἀπό τήν ὁποία ἔχει διασωθεῖ μόνο τό 4%. Ἀλλά καί αὐτή τήν προοπτική τῆς διευθετήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ὅπως τόνισα καί στήν εἰσηγητική ὁμιλία μου στήν Ἱεραρχία, δέν τήν ἀντιμετωπίζουμε ὡς μέσο κερδοσκοπίας. Ἐπιδιώκουμε τήν ἀξιοποίηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας πρός ὄφελος καί τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Πολιτείας, δηλαδή τῶν συνανθρώπων μας. Στά ἱδρύματα τῆς Ἐκκλησίας βρίσκουν καταφύγιο ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἀνεξαιρέτως. Ἡ ἀξιοποίηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας στή σημερινή συγκυρία σημαίνει ὅτι ἡ Ἐκκλησία θά

εἶναι σέ θέση νά συνεπικουρεῖ τόν τομέα τῆς κρατικῆς πρόνοιας καί νά ἀναπληρώνει τά ὅποια κενά. Ὅσο ὑπάρχουν ἀνάγκες, ἐμεῖς ὡς ποιμένες δέν μποροῦμε νά ἀποστρέψουμε τά μάτια μας ἀπό τόν πόνο, τή δυστυχία καί τήν πενία τῶν συνανθρώπων μας. Κάθε δέ ἐνδιαφέρον πρός τόν συνάνθρωπό μας εἶναι μία πράξη προσφορᾶς πρός τόν Θεάνθρωπο, ὁ Ὁποῖος, γιά νά τονίσει τή σημαντικότητά της, τήν μεταφράζει ὡς μία πράξη προσφορᾶς πρός τόν Ἴδιο, ὅπως μᾶς περιγράφει ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος στό Εὐαγγέλιο τῆς μελλούσης κρίσεως (Ματθ. 25, 31-46). Στό ἀπόσπασμα αὐτό, ὅταν ὁ Χριστός προσκαλεῖ κάποιους στά δεξιά Του, ἐκεῖνοι τοῦ ἀπαντοῦν μήν ἔχοντας καμμία αἴσθηση ὅτι Τοῦ ἔχουν προσφέρει κάτι. Βεβαίως ὁ Χριστός τούς ἀπαντᾶ ὅτι, ἐφ’ ὅσον φροντίσατε ἕναν ἀπό τούς συν – ανθρώπους σας, εἶναι σάν νά φροντίσατε Ἐμένα